

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/575/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213238201
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1213238201.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom v Bratislave, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, zast. JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, so sídlom Nám. M. Benku 9-C1, Bratislava proti odporkyni: G. T., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom W. Č.. X, I., zast. opatrovníčkou J. A., pracovníčkou Okresného súdu I. U. K. I. v konaní o zaplatenie 50,70 eur na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II v Bratislave zo dňa 23.04.2014, č.k. 21C/34/2014-25 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II v Bratislave zo dňa 23.04.2014, č.k. 21C/34/2014-25, v napadnutej časti m e n í tak, že odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov prvostupňového konania vo výške 16,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 29,29 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur a náhradu trov prvostupňového konania vo výške 16,50 eur, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku súdu prvého stupňa na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že odporkyňa dňa 02.05.2013 cestovala vo verejnom dopravnom prostriedku v Bratislave na linke MHD č. 63 a nepreukázala sa platným cestovným lístkom a preto dlhuje navrhovateľovi cestovné vo výške 0,70 eur a úhradu vo výške 50,- eur. Keďže sa súdu prvého stupňa nepodarilo zistiť pobyt odporkyne, podľa § 29 ods. 2 O.s.p. jej ustanovil v konaní opatrovníčku, v osobe pracovníčky Okresného súdu I. U. K. I.. Súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 150 ods. 2 O.s.p., pričom uviedol, že navrhovateľ mal v konaní plný úspech vo veci, avšak predmetná právna vec je drobným sporom a preto náhradu trov konania primerane znížil a to tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania len vo výške zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eur. Pokiaľ si navrhovateľ uplatnil okrem náhrady trov konania aj trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 eur, spolu trovy prvostupňového konania vo výške 104,38 eur mal súd prvého stupňa za to, že takéto trovy konania sú neprimerané voči pohľadávke 50,70 eur.

Proti tomuto rozsudku, a to v časti výroku o trovách konania, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o trovách konania zmenil tak, že uloží odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 eur za 3 úkony vrátane režijného paušálu a DPH. Zároveň si uplatňoval i náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,92 eur, vrátane DPH a režijného paušálu.

V odôvodnení navrhovateľ poukázal na ust. § 150 ods. 2 O.s.p., a i keď mal za nepochybné, že predmetná vec je drobným sporom, podľa § 200ea O.s.p. mal za to, že neprimeranosť trov konania je potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne.

Tiež poukázal na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Bratislave a to uznesenia sp. zn. 7Co/32/2009 a i ďalšie rozhodnutia, ako i na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z.z., ktorým bol s účinnosťou od 15.10.2008 zmenený a doplnený občiansky súdny poriadok. Mal za to, že súd za nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Mal za to, že niekoľkonásobne vyššiu sumu je potrebné v zmysle logického výkladu chápať ako minimálne dvojnásobne vyššiu sumu, ako je istina, čo v tejto prejednávanej veci nie je. Zároveň uviedol, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa, a preto nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Uviedol, že samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri prevzatí právneho zastúpenia je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si primeranú časovú náročnosť. Dodal, že žiadne ustanovenie hmotných, či procesných noriem neobmedzuje právo účastníka dať sa zastupovať v súdnom spore advokátom, čo nie je ani v drobných sporoch.

Kolízna opatrovníčka odporkyne sa k odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal odvolanie navrhovateľa v súlade s ust. § 212 ods. 1 O.s.p., viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné len čiastočne.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom od 15.10.2008, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať, alebo znížiť.

Zo znenia tohto cit. ust. jednoznačne nevyplýva, akým spôsobom sa má daná neprimeranosť posudzovať. Je pravdou, že z dôvodovej správy k uvedenému ustanoveniu § 150 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že by v danom prípade malo ísť o neprimeranosť niekoľkonásobne vyššiu, avšak z doslovného znenia citovaného ustanovenia táto neprimeranosť nevyplýva. Preto je vecou súdu, aby pri postupe podľa § 150 ods. 2 O.s.p. vychádzal pri aplikácii uvedeného ustanovenia individuálne, na základe preukázaných skutočností toho ktorého konkrétneho konania.

K námietke navrhovateľa, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa a z tohto dôvodu nemožno znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku, odvolací súd uvádza, že poplatková povinnosť pri podaní návrhu (okrem prípadu oslobodenia od súdneho poplatku) je povinnosťou každého účastníka, ktorému v zmysle zákona o súdnych poplatkoch vznikla poplatková povinnosť. Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. dáva súdu možnosť nepriznať trovy konania v žiadnej výške. Toto zákonné ustanovenie nehovorí len o znížení, ale dáva možnosť rozhodnúť i tak, že vôbec súd neprizná náhradu trov konania a teda v odôvodnených prípadoch nebude účastníkovi, ktorý má vo veci úspech, nahradený ani súdny poplatok, pretože i tento tvorí súčasť rozhodnutia o trovách konania a ust. § 150 O.s.p. nerozlišuje trovy konania, spočívajúce v zaplatených súdnych poplatkoch a trovy konania, spočívajúce v náhrade trov právneho zastúpenia. Odvolací súd preto námietku navrhovateľa v tomto smere považuje za irelevantnú. Napriek vyššie uvedenému však odvolací súd prihliadol k námietke navrhovateľa a priznal mu náhradu trov konania nielen za súdny poplatok vo výške 16,50 eur, ale aj za jeden úkon vo výške 16,60 eur a 1 x režijný paušál a DPH z tohto úkonu, t.j. 29,29 eur, keď odvolací súd považuje priznanie náhrady trov v plnej výške za neprimerané voči pohľadávkou a preto odvolací súd v napadnutej časti rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Je potrebné upriamiť pozornosť na ust. § 14 vyhl. č. 655/2004 Z.z., z ktorého vyplýva, že odmena právneho zástupcovi patrí za úkony pred začatím konania vo veci samej a to iba za prevzatie a prípravu

zastúpenia alebo obhajoby, vrátane prvej porady s klientom a ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, ako aj písomné podanie na súd alebo iný orgán, alebo protistrane, týkajúce sa veci samej. Náhrada právneho zastúpenia za všetky právne úkony patrí právnemu zástupcovi až po podaní návrhu na súd a teda až potom, ako sa začalo konanie vo veci samej. Pokiaľ si teda právny zástupca navrhovateľa uplatnil jeden z troch úkonov pokus o zmier - výzva na zaplatenie, odmena za tento úkon právneho zástupcovi v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia nepatrí. Takýto úkon totiž nie je úkonom právnej služby v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Z dvoch ďalších úkonov právneho zástupcu navrhovateľa odvolací súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci. Zároveň priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku, ktoré trovy považoval odvolací súd za účelné trovy konania, pretože zaplatenie súdneho poplatku je vecnou podmienkou konania na strane účastníka podľa § 103 O.s.p..

Vzhľadom k týmto skutočnostiam odvolací súd s poukazom na ust. § 220 O.s.p. zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti vzhľadom na vyššie uvedené dôvody.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol s poukazom na ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 2 veta druhá O.s.p.. Odporca v odvolacom konaní nemal plný úspech vo veci a preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.